

Cornelis lever vidare

CORNELIS I VÅRA HJÄRTAN

Regi och form: Pernilla Skifs
Medverkande: Barbro Svensson, Peter Harryson, Anita Strandell och Jan Johansen.

Musiker: Kapellmästare Henrik Östergren klaviatur, Patrik Lundström gitarr, Backa-Hans Eriksson bas, Mats Persson trummor och Henrik Vesterberg blås.

Produktion: AB Svenska Kultur & Nöje.

Scen: Tonhallen, Sundsvall Folkets Park.

Betyg: ☆☆☆☆

En hyllning till en av Sveriges främsta trubadurer visdiktare genom tiderna. Det är var "Cornelis i våra hjärtan" är. Föreställningen gästade Tonhallen i Sundsvalls Folkets Park på fredagskvällen. Årets upplaga ger många av Vreeswijks sånger en ny klangfärg. Peter Harryson, Jan Johansen, Lill-Babs och Anita Strandell är en udda konstellation som blir ett spännande resultat

De flesta svenskar har någon form av relation till Cornelis Vreeswijks sånger. Det är svårt att tänka sig något mer svenskt än denne fantastiske textskapare och musiker, född i Ijmuiden i Holland. Han skulle ha varit 66 år om han hade fått leva. Han avled 1987. Jag hade själv förmånen att få träffa honom.

Sångerskan Anita Strandell levde en tid med Cornelis och blev en hans närmaste. Det känns bra att hon tagit initiativet till konserten "Cornelis i våra hjärtan". För andra året har hon handplockat en ensemble med artister som man inte direkt förknippar med Cornelis. Desto bättre. Nu liksom 2002 blir resultatet överraskande bra. Tolkningarna av mästarens sånger blir annorlunda. Vi upplever nya infallsvinklar och fräcka arrangemang.

Anita Strandell har inviterat

VISSKATT. Peter Harryson och Anita Strandell i "Cornelis i våra hjärtan". Foto: BODIL BERGQVIST

Peter Harryson, Barbro "Lill-Babs" Svensson och Jan Johansen till hyllningskonserten.

Orkestern leds av kapellmästaren Martin Östergren med Patrik Lundström på gitarr, Mats Persson trummor, Backa-Hans Eriksson bas och Henrik Vesterberg med blåsinstrument.

Det serveras ett genomtänkt urval av Cornelis sånger. Glädjande nog är tyngden lagd på hans tidigaste alster. Det var då från skivdebuten 1964 och fram till slutet av 1970-talet han var som bäst. Ordet klassiker är ett av de mest missbrukade i svensk nöjesjournalistik, men här stämmer begreppet nästan. Cornelis tidigaste sånger håller på att bli svenska klassiker.

Sedan gänget trallande har presenterat sig med "Turistens

klagan" så sätter resan igång. Peter och Anita kör "Ångbåtsblues" som vi vill att den ska låta. Vi får träffa Polaren Per när han är kärlekskrank i ett arrangemang som låter rysk folkvisa och Peter bjuder in Lill-Babs i "Kom in i mitt hus" med rätt mystik. Jan Johansen kör en mycket vacker tolkning av "Cecilia Lind". Vi får även höra halvt bortglömda "Visa vid Nybroviken". En vass, pikant liten sak som Stockholms stad inte ville ha trots att de beställt visan.

Ett helt koppel av Cornelis alla damer presenteras. Allt från Fiffiga Nanette till Sportiga Marie och Veronica. Sonja och Siv samt Saskia, hon på pilsnerpanget, får också vara med.

Peter Harryson strular till

det i bland och glömmar text-rader, men han är så underhållande på scen att det jämnar ut sig.

"Visan om incest" och "Mördar-Anders" är gamla burleskiteter som fått ny fräschör. Anders som ska avrättas gestaltas av kapellmästaren. Bland de goda musikerna lägger vi extra märke till Henrik Vesterberg och hans fina klarinetslingor.

Vad som saknas för att anrättningen ska bli helt perfekt är möjligen samhällsgisslaren Cornelis. De allra vassaste texterna. Texterna där Cornelis ifrågasätter, tar temperaturen på samhället och ger överheten och makten hälsosamma spårkar. Sådana texter skrivs inte i dag.

Tord Lundgren
06066 35 51

Cornelis-kväll i toppklass

Tonhallen: Peter Harryson, Anita Strandell, Lill-Babs, Jan Johansen med Martin Östergrens orkester.

Cornelis Vreeswijk lämnade oss för sexton år sedan, endast femtio år gammal. Men hans musik och unika texter lever vidare i nya tappningar. I går kväll bjöds vi på en Cornelisodyssey tillsammans med fyra fullblodsproffs, Peter Harryson, Lill-Babs, Anita Strandell och Jan Johansen, som var och en på sitt vis har starka band till Cornelis, främst Anita Strandell som en tid var hans lagvilda hustru.

Cornelis kom som tolvåring till Sverige i november 1949. Som den språkbegäring han var lärde han sig snabbt vårt tungomål vilket följande citat entydigt visar.

Ur ett intyg från St. Görans samrealskola 1969 som läroverksadjunkt Karl-Axel Ljungström undertecknat står bland annat följande "han behärskade det svenska språket så väl att han vid avgången från skolan fick vitsordet 'icke utan beröm godkänd'. Numera behärskar han det svenska språket så perfekt att icke den minsta brytning kan förmärkas".

När Cornelis började skriva sina underfundiga texter förnyade han den svenska visraditionen högst påtagligt. Med allvarsam humor var han en iakttagande samhällskritiker som i visorna vittnade om de små och utslagna människorna.

Med känslofull inlevelse gav sångkvartetten sina egna

högt personliga tolkningar av de ständigt återkommande visfigurerna, Polaren Per, Ann-Katrin Rosenblad, Fredrik Akare, Cecilia Lind, Fiffiga Nanette, Saskia, Sportiga Marie, Veronica, Felicia med flera. Den här inblicken vi fick i Cornelis musikaliska värld, visade att han inte hade fastnat i enbart viskonsten utan breddade sin repertoar med blues, jazz, och rytmisk samba.

En eloge till den eller de som valt ut repertoaren som visade just Cornelis många sidor. Det variationsrika programmet lyfte fram både välkända och mindre kända nummer.

Kapellmästare Östergren skall ha stort beröm för de nyskrivna och klangfulla arrangemangen som gav musiken en helt ny dimension, inte minst rytmiskt. Cornelis satt säkert uppe på sin soffa molnkant tillsammans med Egil Johansen och njöt av tillställningen!

En härlig kväll som gav den fulltaliga publiken god valuta för entrépengen.

HANS-ERIK BERGMAN

Fullblodsproffsen Peter Harryson, Anita Strandell och Lill-Babs bjöd på inlevelsefulla tolkningar av Cornelis unika alster.

FOTO: LAURA LEYSHON

